

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/73/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2125010215
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2125010215.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov Mgr. Kristíny Ferencziovej a JUDr. Mgr. Martina Floriša, PhD., v trestnej veci odsúdeného: A. B., nar. XX.XX.XXXX, o návrhu odsúdeného na podmienene prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 5.3.2025 sp. zn. 7PP/5/2025 - 24, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 29.5.2025 takto

rozhodol:

I. Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku sa napadnuté uznesenie zrušuje v celom rozsahu.

II. Podľa § 67 ods. 1 Trestného zákona a § 66 ods. 2 Trestného zákona súd odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C. D., t.č. v ÚVTOS Leopoldov z výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 8 rokov so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava III zo dňa 23.08.2018, sp. zn. 6Tk/3/2018, podmienene prepúšťa.

III. Podľa § 68 ods. 1 Trestného zákona súd odsúdenému A. B., nar. XX.XX.XXXX určuje skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky a zároveň mu nariaďuje probačný dohľad v trvaní 1 (jeden) rok.

IV. Odsúdenému sa ukladá počas plynutia skúšobnej doby zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok a ukladá mu povinnosť zamestnať sa skúšobnej dobe alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Trnava uznesením zo dňa 05.03.2025, č. k. 7 Pp/5/2025 - 24 rozhodol o návrhu odsúdeného A. B. o podmienene prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody tak, že podľa § 415 ods. 1 Trestného poriadku s poukazom na § 67 ods. 1 Trestného zákona, 66 ods. 2 Trestného zákona návrh odsúdeného o podmienene prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava III zo dňa 23.08.2018, spisová značka 6Tk/3/2018, zamietol.

2. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť odsúdený, ktorú odôvodnil písomným podaním zo dňa 03.04.2025. V odôvodnení sťažnosti uviedol, že nosným dôvodom zamietnutia jeho návrhu bolo poukázanie na nedostatočne deklarovaný postoj odsúdeného k spáchanej trestnej činnosti, pretože neuviedol nič konkrétne, z čoho by mohol súd vyvodiť, usúdiť, žeby svoj predchádzajúci život skutočne analyzoval z hľadiska príčin. Jeho čiastočne kritický postoj, s vyjadrením o ľutovaní jeho chovania, nepovažoval za dostatočný. V jeho prípade súd rozhodol svojvoľne, nezohľadnil žiadny z mnohých aspektov jeho chovania, či plnenia si povinností vo výkone trestu odňatia slobody. Práve naopak, perfídny a prízemný spôsobom desinterpretoval okolností kritického postoja spáchanej trestnej činnosti, ktorá vyplynula z formulácie vyjadrenia hodnotenie riaditeľa ústavu Leopoldov, ktoré jednak pri jeho výsluchu na verejnom zasadnutí ústne neverifikoval, respektíve nevyhádzaľ jeho konania a chovania počas výkonu trestu odňatia slobody, ale ničím nepreukázaného vyjadrenia o čiastočne kritickom postoji. Odsúdený poukazuje na nález Ústavného súdu Českej republiky zo dňa 12.02.2009

spisová značka III. ÚS 2204/17. Odsúdený ďalej uvádza, že pokiaľ sa súd domnieva, že je u neho potrebný ďalší výkon trestu odňatia slobody, mal by v odôvodnení zamietnutého návrhu zrozumiteľne uviesť, akým konkrétnym spôsobom má konať, aby preukázal polepšenie a aby od neho bolo možné očakávať, že povedie riadny život. Každé zamietané uznesenie musí obsahovať aj krátky „návod“ pre odsúdeného, aké konkrétne zmeny sa od neho očakávajú. V napadnutom uznesení také odôvodnenie absentuje. V predmetnej veci došlo zo strany súdu k zjavnému prejav svojvôle. Navrhuje, aby sťažnostný súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušil a vo veci rozhodol sám tak, že bude postupovať spravodlivo a pri tomto postupe by nemal opomenúť, že do úvahy je potrebné vziať aj ustanovenie § 68 ods. 1 Trestného zákona.

3. Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

- a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a
- b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak

- a) nie je prípustná,
- b) bola podaná oneskorene, neoprávnenou osobou, osobou, ktorá sa jej výslovne vzdala alebo ktorá znovu podala sťažnosť, ktorú už predtým výslovne vzala späť, alebo
- c) nie je dôvodná.

Podľa § 194 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne nadriadený orgán sťažnosť, zruší napadnuté uznesenie, a ak je podľa povahy veci potrebné nové rozhodnutie,

- a) rozhodne vo veci sám, alebo
- b) uloží orgánu, proti ktorého rozhodnutiu sťažnosť smeruje, aby vo veci znovu konal a rozhodol, s výnimkou rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe podľa § 72 ods. 1 písm. a), d) až f), rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe, ak súd prvého stupňa rozhodol o väzbe po podaní obžaloby alebo návrhu na schválenie dohody o vine a treste podľa § 76 ods. 3, 4 alebo 10, rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o pokračovaní v ochrannom liečení, prepustení z ochranného liečenia alebo ukončení ochranného liečenia, ak predseda senátu rozhodoval pred ukončením výkonu trestu podľa § 446a a rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o návrhu na umiestnenie odsúdeného v detenčnom ústave podľa § 462.

4. Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť a zákonnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo. Sťažnosť podala oprávnená osoba, v zákonnej lehote a smerujú voči rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

5. Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo sťažnostný súd zistil nasledovné.

6. Napadnutým uznesením prvostupňový súd zamietol návrh odsúdeného o podmieňané prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý odôvodnil tým, že formálna podmienka, ktorou jej vykonanie si potrebnej časti trestu odňatia slobody, bola ku dňu rozhodovania súdu o jeho návrhu splnená. Nebola splnená zákonná podmienka, ktorá vyžaduje, aby odsúdený vo výkone trestu plnením svojich pracovných i mimopracovných úloh, vrátane dodržiavania všetkých právnych noriem vzťahujúcich sa na výkon trestu, preukázal polepšenie. Vychádzal pritom z hodnotenia riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, ktorý uviedol, že jeho správanie a vystupovanie je na požadovanej úrovni, ústavný poriadok a časový rozvrh dňa dodržiava, doposiaľ bol osemkrát disciplinárne odmenený, disciplinárne potrestaný nebol, je pracovne zaradený a ciele stanovené programom zaobchádzania plní. Na druhej strane má odsúdený k spáchanej trestnej činnosti čiastočne kritický postoj, pri výsluchu k spáchanej trestnej činnosti uviedol iba, že ju oľutoval a stále ju ľutuje. Neuviedol nič konkrétneho, z čoho by bolo možné usúdiť, že by svoj predchádzajúci život skutočne analyzoval z hľadiska príčin a podmienok páchania trestnej činnosti so zameraním na to, aby tieto do budúcnosti eliminoval a trestnú činnosť nespáchal.

7. Prvostupňový súd uzavrel, že nemohol usúdiť, že deklarovaný postoj odsúdeného k spáchanej trestnej činnosti je skutočne kritický, teda ide o jeho vnútorné presvedčenie, alebo len ide len o formálny postoj bez toho, aby odsúdený skutočne vnútorne prijal rozhodnutie v budúcnosti sa vyhýbať spáchaniu akejkoľvek trestnej činnosti. Záver hodnotenia odsúdeného vyznieva síce pozitívne a je z neho zrejmé, že sa odsúdený adaptoval na režim výkonu trestu odňatia slobody, avšak na druhej strane jeho postojom k spáchanej trestnej činnosti nepresvedčil súd, že u neho prebehla vnútorná zmena v jeho hodnotovej orientácii. Podľa názoru súdu tak u odsúdeného k polepšeniu nedošlo, pretože súd skúma a hodnotí celý priebeh výkonu trestu odňatia slobody a správanie odsúdeného a odsúdený tak len dodržiava pravidlá výkonu trestu, čo je ale elementárna povinnosť každého väzňa. Zo strany odsúdeného aktuálne ide len

o formálne prispôsobenie sa podmienkam výkonu trestu, nie o skutočný prejav jeho polepšenia tak, ako ho má na mysli citované ustanovenie zákona.

8. Pokiaľ ide o splnenie ďalšej zákonnej (druhej materiálnej) podmienky, podľa ktorej možno dôvodne očakávať vedenie riadneho života odsúdeného o jeho prepustení na slobodu, táto podľa prvostupňového súdu rovnako nie je splnená. Pretože nie je splnená prvá materiálna podmienka, ktorá vyžaduje polepšenie odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody, platí, že od odsúdeného nemožno očakávať vedie riadne života prípade jeho prepustenia na slobodu.

9. Preskúmaním napadnutého uznesenia dospel sťažnostný súd k záveru, že napadnuté uznesenie je založené na nesprávnej aplikácii skutočností, ktoré boli zistené z vykonaného dokazovania. Prvostupňový súd vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, zistil všetky relevantné skutočnosti, ktoré sú dôležité pre rozhodnutie o návrhu odsúdeného, avšak tieto zistené skutočnosti čiastočne nesprávne vyhodnotil.

10. Prvostupňový súd správne zistil, že zákonná podmienka, ktorá spočíva v tom, že odsúdený vykonával príslušnú časť trestu odňatia slobody, ohľadne ktorého žiada zmeniť spôsob výkonu trestu, bola splnená.

11. Na druhej strane nesprávne vyhodnotil skutočnosti, ktoré sa viažu k splneniu druhej zákonnej podmienky (prvej materiálnej podmienky), ktorou je preukázanie polepšenia plnením svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestu odňatia slobody.

12. Prvostupňový súd vyhodnotil vyjadrenie sa odsúdeného k trestnej činnosti, pre spáchanie, ktoré je aktuálne vo výkone trestu odňatia slobody, keď uviedol, že túto činnosť ľutuje, tým spôsobom, že ide len o formálne prispôsobenie sa podmienkam výkonu trestu, nie o skutočný prejav jeho polepšenia. Postoj odsúdeného podľa prvostupňového súdu nie je skutočne kritický, ide len o formálny postoj bez toho, aby odsúdený skutočne vnútorne prijal rozhodnutie budúcnosti sa vyhýbať spáchaniu akejkoľvek trestnej činnosti.

13. Nesprávnosť názoru prvostupňového súdu, ktorý dáva do priameho súvisu (podľa neho) formálne kritický postoj odsúdeného k jeho trestnej činnosti s nedostatočnou vnútornou zmenou myslenia odsúdeného, je daný nesprávnym posúdením významu vyjadrenia odsúdeného k jeho trestnej činnosti.

14. Nesprávne posúdenie významu vyjadrenia sa odsúdeného k jeho trestnej činnosti zo strany prvostupňového súdu je založené na tom, že mu celkom zjavne prisudzuje väčšiu dôležitosť, než skutočne má. Medzi pojmami „polepšenie sa“ a „oľutovanie spáchaného činu“ môže byť z obsahového hľadiska úzka súvislosť, čo však neznamená, že by oba tieto pojmy bolo možné zamieňať alebo dokonca stotožňovať. Priznanie sa k trestnej činnosti a jej oľutovanie možno urobiť aj bez toho, aby sa páchatel polepšil, alebo aby to bolo vyjadrením zmeny jeho vnútorného postoja, pričom páchatel sa k takémuto priznaniu môže rozhodnúť z rôznych pohnútok. Na druhej strane môže páchatel trestnej činnosti - odsúdený, prijať plnú zodpovednosť za svoju trestnú činnosť a nadobudnúť presvedčenie o tom, že nechce opakovať takéto správanie aj bez výslovného vyjadrenia ľútosti. Nedostatkom úvahy prvostupňového súdu je aj to, prečo považuje vyjadrenie odsúdeného o tom, že trestnú činnosť oľutoval a stále ju ľutuje, iba za formálnu. Pokiaľ prvostupňový súd tvrdí, že deklarovaná ľútosť odsúdeného nie je skutočná, mal by toto svoje tvrdenie aj logicky odôvodniť, čo sa však v napadnutom uznesení nestalo.

15. Chyba v hodnotení skutočností, ktoré boli z vykonaného dokazovania na verejnom zasadnutí preukázané, spočíva tiež v tom, že všetky aspekty správania sa odsúdeného, ktoré boli uvedené v hodnotení riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody a ktoré vyznievajú v jeho prospech, prvostupňový súd bezdôvodne bagatelizuje a rovnako bez logického odôvodnenia ich vyhodnocuje iba ako prejav formálneho prispôsobenia sa odsúdeného podmienkam výkonu trestu odňatia slobody.

16. Hodnotenie skutočností, ktoré majú význam pre rozhodnutie o návrhu o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, vykonáva súd samostatne, na základe vlastnej úvahy, ktorá však nesmie byť svojvoľná. Nezodpovedá kritériám spravodlivého hodnotenia, ak súd na jednej strane vymenuje všetky pozitívne stránky správania sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody, nenájde v jeho správaní žiadne nedostatky, no napriek tomu, bez ďalšieho, konštatuje, že takéto správanie je iba prejavom formálneho prispôsobenia sa podmienkam výkonu trestu odňatia slobody.

17. S poukazom na vyššie uvedené závery, dospel tunajší súd k rozhodnutiu o potrebe zrušenia napadnutého uznesenia.

18. Na základe dokazovania, ktoré bolo vykonané pred prvostupňovým súdom, mohol tunajší súd v opravnom konaní sám posúdiť splnenie zákonných podmienok na rozhodnutie návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

19. Podľa názoru tunajšieho súdu skutočnosti, ktoré vyplývajú z hodnotenia riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody k návrhu súdeného na podmiennečné prepustenie, preukazujú splnenie tej materiálnej podmienky, ktorou je preukázanie polepšenia plnením povinností a správaním vo výkone

trestu odňatia slobody. V tejto súvislosti tunajší súd akcentuje skutočnosť, že odsúdený je prvýkrát vo výkone trestu odňatia slobody. Z uloženého trestu dĺžke 8 rokov, si odsúdený vykonal prevažnú časť a predpokladaný koniec trestu pripadá na dátum 06.12.2025. Pokiaľ z vykonaného dokazovania vyplynulo, že tak počas výkonu väzby, ako aj počas výkonu trestu odňatia slobody, bolo správanie odsúdeného vždy na požadovanej úrovni a počas výkonu trestu odňatia slobody bol 8 krát disciplinárne odmenený, svedčí to o tom, že si vo výkone trestu plnil svoje povinnosti a že preukázal svoje polepšenie. Na tomto mieste je potrebné zdôrazniť, že disciplinárne odmeny získavala postupne, 2 získal v roku 2019, jednu v roku 2020, ďalšie 2 v roku 2022, ďalšie 2 v roku 2023 a naposledy v roku 2024. Aj z tohto pohľadu je zrejmé, že jeho správanie, ktoré sa odrazilo v rozhodnutí o disciplinárnej odmene, je počas výkonu trestu odňatia slobody kontinuálne. Za významné považuje tunajší súd aj skutočnosť, že počas výkonu trestu bol zaradený na viacerých pracoviskách, kde bola jeho práca hodnotená kladne. V sociálnej sfére si udržia kontakt so svojimi deťmi, so svojou manželkou a udržiavanie vzťahov v rodine má na neho pozitívny vplyv. Jeho polepšeniu svedčí aj skutočnosť, že stanovené ciele programu zaobchádzania plní. 20. Pri komplexnom zhodnotení všetkých uvedených útočností, vrátane verbálneho vyjadrenia sa odsúdeného, že spáchanú trestnú činnosť ľutuje, je možné konštatovať, že náprava odsúdeného čiastočným výkonom trestu odňatia slobody, bola dovŕšená do takej miery, že je možné ho podmiennečne prepustiť z výkonu trestu odňatia slobody, pri súčasnom uplatnení ustanovenia § 68 ods. 1 Trestného zákona o nariadení probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe podmiennečne prepustenia. V prípade osoby odsúdeného ako páchatela trestnej činnosti, na ktorého bolo po prvýkrát spôsobené výkonom trestu odňatia slobody a to po dobu viac ako 7 rokov, je možné logicky predpokladať, že zvyšok vykonania uloženého trestu nie je v jeho prípade nevyhnutný. Za účelom dovŕšenia nápravy súd rozhodol o stanovení skúšobnej doby v trvaní 2 roky a nariadení probačného dohľadu v trvaní 1 rok, v zmysle ustanovení § 68 ods. 1 Trestného zákona. Na posilnenie účelu podmiennečne prepustenia mu súd stanovil aj zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok, ako aj povinnosť zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.